

Før at det forberedende møde skal tjene sit formål, er det efter Retsplejerådets opfattelse vigtigt, at retten før indkaldelsen til mødet nøje overvejer, hvilke forhold der i den konkrete sag vil skulle tages stilling til på mødet, og angiver dette i indkaldelsen, der således vil indeholde en dagsorden for mødet. Hvis parterne ønsker til bevisførelsen ikke allerede fremgår af stævning og svarskrift, bør parterne fremkomme med disse ønsker senest en uge før mødet, og rådets forslag indeholder en bestemmelse herom.

Med den foreslåede bestemmelse om et forberedende møde sikres det dels, at parterne på forhånd kan overveje deres stilling til de forskellige spørgsmål, dels at de pågældende spørgsmål altid bliver drøftet på mødet, i det omfang det er relevant i den konkrete sag.

(5) Det foreslås at præcisere i retsplejeloven, at der kan afholdes andre møder under forberedelsen, når dette findes hensigtsmæssigt.

(6) Det foreslås at præcisere i retsplejeloven, at når retten bestemmer, at en part skal indlevere et yderligere processkrift, skal det være med henblik på afklaring af et nærmere angivet spørgsmål i sagen. Endvidere foreslås det, at hvis et sådant processkrift ikke indleveres rettidigt, skal det som udgangspunkt have præklusionsvirkning, således at udeblivelsesvirkning kun anvendes, hvis der er særlig anledning til det.

(7) Retsplejelovens § 356, stk. 2, om berømmelse af domsforhandlingen (hovedforhandlingen) foreslås ændret, således at tidspunktet for domsforhandlingen (hovedforhandlingen) fastsættes på det første forberedende møde eller i umiddelbar forlængelse heraf. Det bør således være hovedreglen, at tidspunktet for domsforhandlingen (hovedforhandlingen) fastsættes allerede på det forberedende møde, mens dette efter gældende ret er undtagelsen, jf. retsplejelovens § 355, stk. 4, sidste pkt.

(8) Præklusionsreglerne (dvs. reglerne om afskæring af nyt processtof) foreslås ændret, således at en anmodning om bevisførelse, der forlænger sagsbehandlingstiden væsentligt (i praksis navnlig syn og skøn eller opfordringer til modparten om at meddele faktiske oplysninger), som hovedregel skal fremsættes senest på det første forberedende møde.

Retsplejerådet har endvidere overvejet, om visse tvistige dispositive civile sager, hvor påstande og anbringender fremstår som åbenbart grundløse, bør undergives en mere *summarisk behandling*.

Efter gældende ret er der ikke nogen særskilt regulering af mulighederne for at undergive en tvistig sag en *summarisk behandling*. Retten har imidlertid en vid skønsbeføjelse ved udøvelsen af sin formelle procesledelse, herunder ved beslutningerne om, hvorvidt

der skal indleveres yderligere processkrifter og i givet fald inden for hvilken frist, om domsforhandlingens placering og længde og – under domsforhandlingen – om, hvornår et givet spørgsmål kan anses for uddebatteret. Retten har således allerede efter gældende ret mulighed for i praksis at behandle påstande og anbringender, der fremstår som åbenbart grundløse, mere *summarisk*.

Retsplejerådet stiller derfor ikke forslag om en særskilt regulering, men opfordrer til at bruge de eksisterende muligheder for ved en stram sagsstyring fra rettens side at forhindre, at grundløse sager lægger beslag på en uforholdsmæssig stor del af rettens ressourcer og belaster modparten i urimelig grad.

Der henvises til betænkning nr. 1401/2001 side 270-288 og 410-417.

5.2.1.2. Justitsministeriet er enig i Retsplejerådets synspunkter og forslag vedrørende reglerne om sagsforberedelsen i civile sager.

Det har i forbindelse med høringen over betænkning nr. 1401/2001 været anført, at Retsplejerådets forslag til nyordning af sagsforberedelsen i første instans vil medføre en betydelig forøgelse af ressourceanvendelsen ved retterne, idet det øgede tidsforbrug til afholdelse af forberedende møder ikke kan antages at blive modsvaret af et mindre tidsforbrug under domsforhandlingen. Justitsministeriet skal hertil bemærke, at Retsplejerådets forslag i vidt omfang svarer til den praksis, der følges af mange retter i dag, og de foreslåede regler skaber en fleksibel ordning og tilskynder til, at retten og parterne i fællesskab bestræber sig på, at sagen så tidligt som muligt under forberedelsen tilrettelægges på den ressourcemæssigt mest hensigtsmæssige måde. Efter Justitsministeriets opfattelse kan det på den baggrund ikke antages, at der for domstolene som helhed vil være merarbejde af betydning forbundet med den foreslåede ordning for forberedelsen af civile sager i forhold til, hvad der er tilfældet i dag.

Det har i forbindelse med høringen over et udkast til lovforslaget været anført, at hvis et processkrift indleveres for sent, bør den primære sanktion – dvs. den sanktion, der som udgangspunkt anvendes – være udeblivelsesvirkning og ikke præklusionsvirkning (dvs. afskæring af nyt processtof), sådan som Retsplejerådet har lagt op til i betænkning nr. 1401/2001. Justitsministeriet finder, at udgangspunktet bør være præklusionsvirkning, men at udeblivelsesvirkning bør kunne anvendes i alle tilfælde, hvor der konkret findes at være anledning til det, jf. bemærkningerne til forslaget til retsplejelovens §§ 355, 358 og 360 (lovforslagets § 1, nr. 86).